

Best wishes for better turf

GOTY-genomineerde William Boogaarts leidt greenkeepingteams op twee golfbanen

William Boogaarts is voor de tweede maal genomineerd voor de Greenkeeper of the Year award. Dat zegt wat over zijn capaciteiten. Een gedreven man om rekening mee te houden.

Auteur: Santi Raats

Uit zijn cv valt het onmiddellijk op te maken: hoofdgreenkeeper William Boogaarts is bijzonder leergierig. Van 1999 tot 2009 werkte hij zich op van greenkeeper tot hoofdgreenkeeper bij De Kurenpolder. Daarna werkte hij vijf jaar als hoofdgreenkeeper bij Heijmans Sport en Groen, dat in 2014 overging in De Enk Groen en Golf. Voor dit bedrijf zit hij op de 18 holesgolfbaan De Turfvaert. Sinds iets meer dan een jaar is hij voor De Enk de helft van de week actief op golfbaan De Stippelberg. Zijn scholingsachtergrond varieert van spelleiding, pedagogiek, VCA, gewasbescherming, bedrijfshulpverlening en flora en fauna tot bedrijfskunde agribusiness.

Boogaarts heeft een flexibele instelling.

‘Telefonische afspraak? Vandaag? Prima, maak ik gewoon even tijd voor’, aldus zijn reactie op de vraag van vakblad Greenkeeper. De gevraagde foto’s stuurt hij dezelfde dag nog op. Toch lijkt hij het behoorlijk druk te hebben, maar hij straalt simpelweg geen stress uit. Hij is altijd vrolijk.

Groepsapp

‘Ik denk dat ik geen last van stress heb’, trapt Boogaarts af, ‘omdat ik plezier heb in mijn werk. De basis voor ontspanning is een goede organisatie, en die staat bij mij als een huis. Ik wil graag *in control* zijn.’ Sinds hij ook hoofdgreenkeeper is op Stippelberg is dat geen sinecure. ‘Ik moet nu vertrouwen op collega’s, want ik ben er niet altijd. Op De Stippelberg trof ik aanvankelijk een team aan dat bestond uit greenkeepers met heel veel ervaring, maar ook mensen die net begonnen waren of nog volop in opleiding waren en stage liepen. Om de boel op te starten, ben ik nu zelfs drie dagen in de week op De Stippelberg en alleen nog op dinsdag en donderdag op De Turfvaert.’ De Turfvaert draait al zelfstandiger, merkt Boogaarts. ‘Collega’s appen elkaar over en weer van de ene naar de andere golfbaan om kennis uit te wisselen en elkaar te helpen. Ik heb daarvoor een groepsapp aangemaakt. Dan sturen ze een foto mee van wat ze hebben waargenomen op de baan of aan een machine of een stuk gereedschap. Of ze sturen een foto waarop te zien is dat de combinatie al komt aanrijden, zodat op de andere baan voorbereidende maatregelen getroffen kunnen worden.’

Pedagoog

Maar ook al draaien zijn teamgenoten op De Turfvaert bijna autonoom, hij wil ze wel blijven uitdagen. Hier spreekt Boogaarts vanuit zijn pedagogische achtergrond. ‘Als je lang met dezelfde mensen werkt, kan de taakverdeling routinematig

verlopen. Maar ik vraag de anderen geregeld of ze iets nieuws willen leren en zo ja, wat dat dan is. De ene persoon treedt wat makkelijker naar voren om zelf vragen te stellen, de ander blijft wat meer op de achtergrond.’

Heineken

In 2015 rondde Boogaarts zijn opleiding bedrijfskunde agribusiness af. Vooral zijn toekomstvisie op greenkeeping is daardoor aangescherpt. ‘Je moet altijd je ogen open houden voor elke vorm van innovatie. Bij De Enk is de afgelopen jaren geïnvesteerd in maairobots: op de greens en fairways van De Turfvaert rijden maairoboten van Probotix. Op de fairway van De Stippelberg is er ook één in gebruik. We zouden nu op onze lauweren kunnen rusten, maar dat is denk ik niet verstandig. Het werken met maairobots staat nog in de kinderschoenen. Zij worden voortdurend doorontwikkeld met updates en grotere gebruiksvriendelijkheid. Een voorbeeld is de laatste ontwikkeling, waarbij je op de interface meerdere maaiprogramma’s kunt instellen door er meerdere routes in te zetten. Bedrijfsmatig kunnen ze dus nog belangrijker worden. Ook van andere bedrijven, die niet direct betrokken zijn bij golf, kunnen we leren. Als je ziet hoe de financiële of de logistieke organisatie bij een bedrijf als Heineken in elkaar zit, dat is geniaal. Zij hebben bijvoorbeeld gechipt transport, zodat ze altijd weten waar welk transport zich bevindt. Als wij de machines van De Enk zouden chippen, weten we altijd waar ze zijn en kunnen we het gezamenlijk gebruik van onze machines veel beter coördineren en plannen.’

Nog vijf jaar

Vorig jaar werd al duidelijk dat William Boogaarts zeer blij is met de nieuwe technieken. Hij zei daarover (eraan toevoegend dat een greenkeeper ook zijn ogen, oren en boerenverstand moet blijven gebruiken): ‘Ons vak is aan het veranderen. Over tien jaar hebben de maairobots het maaiwerk overgenomen en zijn greenkeepers 24 uur per dag, zeven dagen per week bereikbaar, omdat zij dan ook vanuit huis kunnen werken. Zij monitoren dan met name de zaken op de golfbaan. Als via het meldsysteem en via de telefoon de melding binnenkomt dat de robot klaar is met het maaien van de green, dan geeft de greenkeeper de volgende opdracht. De taak van de greenkeeper bestaat dan ook uit het aansturen van de vochtmeters, de voedingsmeters en de beregeningsinstallatie. De teams zullen kleiner worden.’ Hij gaf ook aan dat er voor greenkeepers meer te doen is, naast het maaiwerk dat zij zullen kwijtraken. ‘Greenkeeping is een allround job. Het maaien neemt maar 30 procent

van de tijd.’

Inmiddels vult hij deze uitspraak aan: ‘Niet over tien jaar, maar over vijf jaar zal bijna iedereen met maairobots werken.’

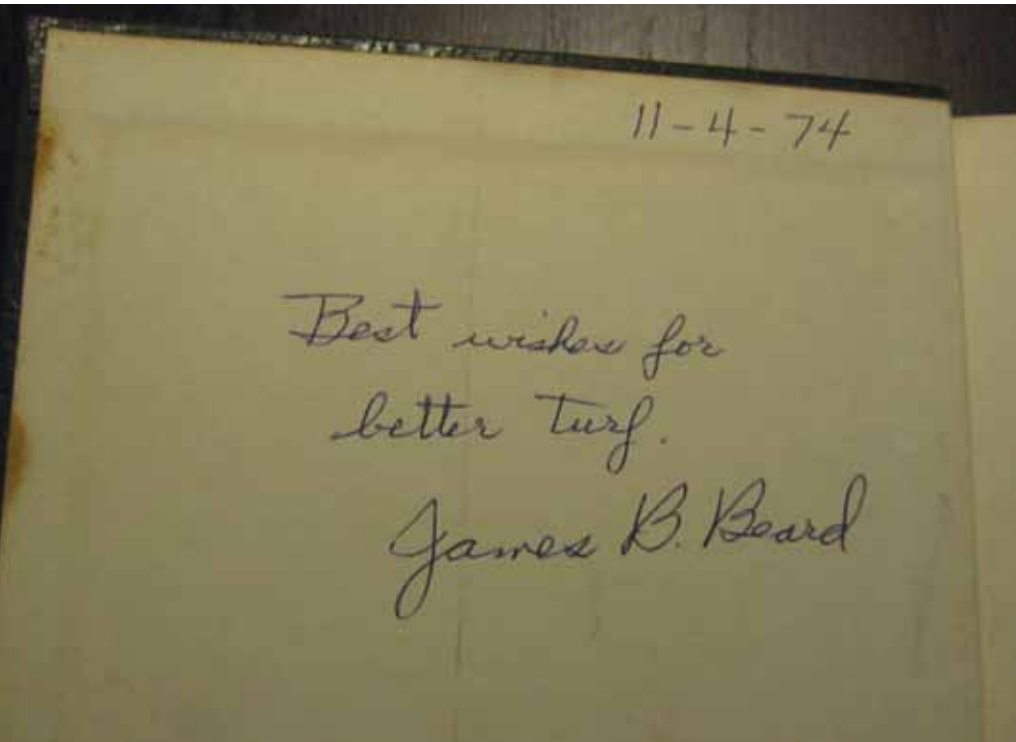
Leerling

Boogaarts vertelt over een inzicht dat hij onlangs opdeed: ‘Ik werd gebeld door Helicon, waar ik examens afneem. Zij vroegen mij om mijn werkplaats ter beschikking te stellen voor een leerling. Natuurlijk wilde ik dat, want kennis doorgeven is een van de belangrijkste dingen in mijn baan. Maar ik bedacht: het onderdeel greens maaien zal straks geen competentie meer zijn in de examens die we afnemen. Het kan zijn dat deze dame, die nu bij mij leert maaien, later nooit een fairway hoeft te maaien! Het is bizar om daarbij stil te staan. Op scholen dringt deze werkelijkheid nog niet echt door. Daar denken sommige docenten nog dat er hobbymaaiers op de baan rondrijden. Zij hebben nog geen kennisgenomen van de innovaties die al in gebruik zijn. De ontwikkeling in de praktijk gaat zo snel, dat scholen het niet meer kunnen bijbenen.’

Door te golfen, ga ik anders nadenken over de baan

Hoe is het?

Whatsapp heeft niet alleen binnen het team, maar ook binnen de gehele werkomgeving van Boogaarts zijn dankbare intrede gedaan. ‘Collega’s appen dus over en weer, maar ik heb ook een groepsapp gemaakt met de baancommissie en de manager van het clubhuis. Daarin zet ik geregeld foto’s van mijn werkzaamheden. Men is altijd enthousiast. De berichtenservice Whatsapp is ook een sociaal medium bij uitstek. De vragen ‘Hoe is het?’ of ‘Kan ik nog iets voor je doen?’ zijn snel gesteld in een app. Door de technische vooruitgang is veel meer mogelijk dan vroeger.’

Boogaarts: 'Ik heb zelfs het greenkeepersboek *Turfgrass: science and culture*, door James B. Beard gesigneerd met "Best wishes for better turf", in mijn boekenkast staan!'

Kopje koffie

Het menselijke verliest William Boogaarts niet uit het oog. Hij is verre van een stoffige data-analist die het liefst voor een beeldscherm zit. Hij heeft een hartelijke persoonlijkheid en gaat het allerliefste echte gesprekken aan. Techniek betekent voor hem een pragmatische oplossing, alleen daar waar de zaken verbeterd kunnen worden. 'Op belangrijke dagen, zoals dagen met wedstrijden en toernooien, ga ik altijd koffiedrinken in het clubhuis en ook sla ik nooit een prijsuitreiking over. Je gezicht laten zien is belangrijk. Ondanks de komst van

robots: zolang golfers en baanleden mensen zijn, willen zij blijven communiceren met mensen. Ik denk alleen dat de competenties van greenkeepers zullen veranderen.'

Waar begint de rough?

Op De Stippelberg besteedt Boogaarts nu nog vooral veel tijd aan het leren kennen van de baan. 'Ik moet nog te weten komen hoe de baan precies reageert op soorten en hoeveelheden kunstmest of hoeveelheden water, en hoe een baan de winter uit komt. Zodra ik dit in kaart heb, kan ik de schimmelbestrijding beter aansturen.'

Ook past hij zijn kennis van buitenaf in de praktijk toe: hij is dit jaar fanatiek gaan golfen. 'Ik heb in een jaar tijd meer gegolfd dan in de drie jaar daarvoor. Dat komt doordat ik klaar ben met al mijn opleidingen; er is tijd vrijgekomen. Een groot voordeel is dat ik de baan nu vanuit een ander oogpunt begin te bekijken. Door het golfen ga ik steeds meer nadenken over de vraag: wat is "in het spel" en waar begint de rough?' legt hij uit. 'Dat heeft gevolgen voor de plaats waar ik de schapen neerzet of voor het laten verschrallen van de Amazone, bijvoorbeeld.'

Aanpassing

Boogaarts absolute bevlogenheid uit zich in zijn grote passie: Engelstalige vakliteratuur. Hij is kind aan huis bij Jeff Collinge, waar hij op de koffie gaat

om te sparren over greenkeeping of om nieuwe boeken en vakliteratuur te halen. 'Ik heb een drive om meer over details te weten te komen waar andere mensen afhaken. Straatgras, bijvoorbeeld, heeft niet zoals de meeste gewassen een X en een Y-chromosoom, maar vier chromosomen. Daarmee kan het zich maximaal aanpassen aan de omstandigheden. Niet de sterkste of de slimste overleeft, maar de soort die zich het beste aanpast, zoals ook Darwin beschrijft. Ik bestudeer welke waarden gras moeten hebben om goed te groeien en bemonster vaak, zodat ik er direct op kan sturen. Door gedetailleerd te werken, kan ik ook duurzaam te werk gaan: waarom de plant iets geven als dat niet nodig is, of als de plant het toch niet kan opnemen? Beter een dag wachten en water en energie besparen. Ik lees Turgeon en Carrow over grasmanagement en *the greenkeeper's bible* van Jim Arthur. Ik heb zelfs het greenkeepersboek *Turfgrass: science and culture*, door James B. Beard gesigneerd met "Best wishes for better turf", in mijn boekenkast staan!'

**Ik duik dieper de details in
waar anderen afhaken**

Be social

Scan of ga naar:

www.greenkeeper.nl/artikel.asp?id=9-5456